

Til Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
Folketinget, Christiansborg
1240 København K.

Lovforslaget vedr. enstrengt beskæftigelsessystem bør ændres på to afgørende punkter

KL er overordnet tilfreds med lovforslaget vedrørende det enstrengede beskæftigelsessystem. På to væsentlige punkter mener KL dog, at lovforslaget bør ændres. For det første drejer det sig om et element i den samlede finansieringsordning og for det andet om de foreslåede regler for finansiering af andre aktører.

Den finansieringsmodel, der præsenteres i udkastet til lovforslag om et enstrengt beskæftigelsessystem lever overordnet op til KL's forventninger.

KL mener dog, at der på sigt kan skabes usikkerhed om den enkelte kommunes økonomi i finansieringsmodellen. Denne risiko for en usikkerhed i den enkelte kommunes økonomi bunder i forskellen på den overgangsordning, som lovforslaget lægger op til, og den permanente finansieringsmodel, som efterfølgende skal fordele finansieringen af dagpenge og aktivering.

I overgangsordningen vil den enkelte kommunes grundtilskud, der vil udgøre størstedelen af den enkelte kommunes samlede beskæftigelsestilskud, blive beregnet ud fra de *faktiske udgifter i senest kendte regnskab*. Dette er gældende for tilskuddet i 2010 og 2011, som baseres på udgiftstal i henholdsvis 2008 og 2009. I den permanente finansieringsmodel, altså fra 2012 og frem, vil den enkelte kommunes grundtilskud blive beregnet ud fra *det samlede tilskud to år tidligere*, det vil sige det samlede tilskud for 2010.

Det er KL's vurdering, at en finansieringsmodel, hvor grundtilskuddet udgøres af et tidligere samlet tilskud frem for seneste regnskab bringer en usikkerhedsfaktor ind i den enkelte kommunes økonomi. Ved at anvende seneste regnskab er den enkelte kommune sikker på, at den med maksimalt to års forsinkelse får dækket alle udgifter til dagpenge og aktivering. I den foreslåede ordning, hvor det er det samlede tilskud to år tidligere, der anvendes for grundtilskud, risikerer man, at den enkelte kommunes tilskud langsomt kommer ud af trit med de faktiske udgifter i kommunen.

Den 11. maj 2009

Jnr 02.06.00 P19
Sagsid 000199633

mhl@kl.dk

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København S

Tlf 3370 3370
Fax 3370 3371

www.kl.dk

1/2

Derfor mener KL, at grundtilskuddet i den særskilte tilskudsordning bør beregnes ud fra det seneste regnskab i kommunen – to år før tilskudsåret – frem for at tage udgangspunkt i det samlede tilskud to år før. Dette vil sikre en større præcision i finansieringen på lokalt niveau og dermed mindske risikoen for, at en kommune vil blive mærkbart underfinansieret på sigt i den permanente ordning. Det vil skabe større ro om den enkelte kommunes økonomi og sikre, at rammerne for en succesfuld reform af beskæftigelsesindsatsen også bliver optimeret.

Den helt ekstraordinære udvikling i ledigheden – marts 2008 til marts 2009 – viser en betragtelig variation i ledighedsudviklingen for de enkelte kommuner og de enkelte landsdele. Fx varierer udviklingen i ledigheden i en landsdel fra en stigning på 9 pct. til en stigning på 125 pct. mens det i en anden landsdel varierer fra et fald på 7 pct. til en stigning på 139 pct. Kommuner, som har en ledighedsudvikling, der afviger markant fra landsdels gennemsnittet, kan opleve et samlet tilskud, der ikke kompenserer deres faktiske udgift fuldt ud. Denne effekt vil blive forstærket, hvis kommunens grundtilskud i den permanente model beregnes ud fra seneste kendte samlede beskæftigelsestilskud. Det særlige tilskud – forsikringsordningen – tager hånd om en del af denne problematik på den korte bane, men variationerne i de aktuelle ledighedstal understreger behovet for, at kommunernes grundtilskud beregnes ud fra seneste kendte regnskab og ikke ud fra de seneste samlede beskæftigelsestilskud.

Den statslige del af jobcentret har hidtil finansieret udgifter til andre aktører af den statslige aktivbevilling uanset, om der har været tale om at købe aktive tilbud eller sagsbehandling i kontaktføreløbet. Ifølge lovforslaget skal denne ordning videreføres således, at en kommune kan opnå 50 pct. statsrefusion (inden for rådighedsbeløbet) også, når den køber anden aktør til at løse sagsbehandlingsopgaver. Ordningen foreslås samtidig udvidet til også at gælde for kontanthjælpsmodtagere.

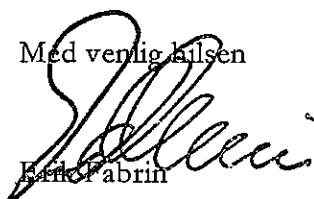
En sådan ordning vil være ensbetydende med uhensigtsmæssige incitamenter, hvor kommuner af økonomiske grunde vil være tilskyndet til at afskedige eget personale og overdrage opgaven til anden aktør. Ordningen vil tillige indebære stor risiko for at drive de samlede offentlige udgifter i vejret. En anden aktør vil nemlig kunne være en del dyrere end kommunen selv og alligevel betyde en mindre nettoudgift for kommunen.

Kommunerne anvender gerne andre aktører på beskæftigelsesområdet, når det hviler på et princip om frivillighed og ud fra tankegangen om bedst og billigst. KL er klar modstander af regler, som giver økonomiske fordele til anden aktør. Lovforslagets ordning er ret beset udtryk for statsstøtte til anden virksomhed, idet den muliggør, at anden aktør kan kræve en dobbelt så høj pris sammenlignet med den pris kommunen selv kan løse opgaven for.

Der findes heller ingen administrativ begrundelse for at vælge denne ordning.

KL foreslår derfor en alternativ løsning til finansiering af de sagsbehandlingsopgaver, som hidtil har været finansieret af den statslige aktivbevilling. Denne løsning indebærer, at det beløb, staten hidtil har afholdt til finansiering af sagsbehandlingsopgaver hos anden aktører, overføres fuldt ud til det kommunale bloktilskud, således at udgifter til sagsbehandlingsopgaver finansieres fuldt ud af kommunen, uanset om opgaven løses i eget regi eller af en privat aktør. Dette svarer til, hvad der gælder i kommunerne i dag på kontanthjælpsområdet.

Med venlig hilsen

Erik Fabrin

Peter Gorm Hansen